

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यथेतिकथमर्थे ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यदिमेपिता
मृदुकुंचितकेशांतंबालंबालमृगेक्षणं ॥ मत्तद्विरदविक्रांतं सिंहपोतमिवोद्वतं ॥ २८ ॥ स्मिताभिभाषिणं दांतं गुरुवाक्यकरंसदा ॥ बाल्येप्यतुलकर्माणं प्रियवा
क्यममत्सरं ॥ २९ ॥ महोत्साहं महाबाहुं दीर्घराजीवलोचनं ॥ भक्तानुकंपिनं दांतं न च नीचानुसारिणं ॥ ३० ॥ कृतज्ञं ज्ञानसंपन्नं कृतास्त्रमनिवर्तिनं ॥ युद्धाभिनं
दिनं नित्यं द्विषतां भयवर्धनं ॥ ३१ ॥ स्वेषां प्रियहितेयुक्तं पितृणां जयगृह्णिनं ॥ न च पूर्वप्रहर्तारसंग्रामेनष्टसंभ्रमं ॥ ३२ ॥ यदिपुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनं ॥
रथेषु गण्यमानेषु गणितं तं महारथं ॥ ३३ ॥ मयाध्यर्धगुणं संख्येतरुणं बाहुशालिनं ॥ प्रद्युम्नस्य प्रियं नित्यं केशवस्य ममैव च ॥ ३४ ॥ यदिपुत्रं न पश्यामि
यास्यामि यमसादनं ॥ सुनसं सुललाटांतं स्वक्षिभूदशनच्छदं ॥ ३५ ॥ अपश्यतस्तद्वदनं काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ तंत्रीस्वनसुखं रम्यं पुंस्कोकिलसमध्वनिं ॥
॥ ३६ ॥ अशृण्वतः स्वनंतस्य काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ रूपं चाप्रतिमंतस्य त्रिदशैश्चापि दुर्लभं ॥ ३७ ॥ अपश्यतो हि वीरस्य काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ अभिवादनदक्षंतं
पितृणां वचने रतं ॥ ३८ ॥ नाद्याहं यदि पश्यामि काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ सुकुमारः सदा वीरो महार्हशयनोचितः ॥ ३९ ॥ भूमावनाथवच्छेतेनूनं नाथवतां वरः ॥
शयानं समुपासंति यं पुरा परमस्त्रियः ॥ ४० ॥ तमद्यविप्रविद्वांगमुपासंत्य शिवाः शिवाः ॥ यः पुरा बोध्यते सुतः सूतमागधवंदिभिः ॥ ४१ ॥ बोधयंत्यद्यतं नूनं
श्वापदाविरुतैः स्वनैः ॥ छत्रच्छायासमुचितं तस्य तद्वदनं शुभं ॥ ४२ ॥ नूनमद्यरजो ध्वस्तं रणरेणुः करिष्यति ॥ हापुत्रकावितृप्तस्य सततं पुत्रदर्शने ॥ ४३ ॥ भा
ग्यहीनस्य कालेन यथामेनीयसे बलात् ॥ सा च संयमनी नूनं सदा सुरुतिनांगतिः ॥ ४४ ॥ स्वभाभिर्मोहितारम्या त्वया त्यर्थं विराजते ॥ नूनं वैवस्वतश्च त्वां वरु
णश्च प्रियातिथिं ॥ ४५ ॥ शतक्रतुर्धने शश्च प्राप्तमर्च्य भीरुकं ॥ एवं विलप्य बहुधा भिन्नपोतो वणिग्यथा ॥ ४६ ॥ दुःखेन महता विष्टो युधिष्ठिरमपृच्छत ॥ क
च्चित्सकदं कृत्वा परेषां कुरुनंदन ॥ ४७ ॥ स्वर्गतो भिमुखः संख्येयुध्यमानो न रर्षभैः ॥ स नूनं बहुभिर्यत्तैर्युध्यमानो न रर्षभैः ॥ ४८ ॥ असहायः सहायार्थी मामनुध्या
तवान्ध्रुवं ॥ पीड्यमानः शरैस्तीक्ष्णैः कर्णद्रोणरुपादिभिः ॥ ४९ ॥ नानालिंगैः सुधौताग्रैर्मम पुत्रो लपचेतनः ॥ इह मे स्यात्परित्राणं पितेति स पुनः पुनः ॥ ५० ॥ इत्येवं
विलपन्मन्येनृशंसैर्भुवि पातितः ॥ अथ वामत्यसूतः सस्वस्त्रीयो माधवस्य च ॥ ५१ ॥ सुभद्रायां च संभूतो न चैवं वक्तुमर्हति ॥ वज्रसारमयं नूनं हृदयं सुदृढं मम ॥
॥ ५२ ॥ अपश्यतो दीर्घबाहुं रक्ताक्षं यन्नदीर्यते ॥ कथं बाले महेष्वासानृशं सामर्मभेदिनः ॥ ५३ ॥

स्यात्तदामेत्राणं स्यादित्यन्वयः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥